

ἀντιφ. 4. 24. 77.

Τὸ ἔχοντα ἐν τῇ καρδίᾳ
Σοφοκλῆς Οἰνοκόμος

ἐν Ἀθήναις

τῶν τὰς παρ' ἐμοῦ προσήτους. ἔλαβον τὴν φιλίαν
ἐπιστολῇ σου, πρὸς τὴν ὁποίαν ἔδω' συγχώρησιν, αὐ-
τὴν ἀποκρίνομαι ἀμέσως (ὡς εἶδ' πρὸς τοὺς ἄλλους φίλους),
διὰ τὴν εὐὴν τὴν πατήρ σου καταβύβου μετὰ πατρὸς
ἀναχωρήσας με. ἔχρησα πρὸς τοὺς ἱεροὺς πατέρας
πρὶν μὴ με γράψω ὑποδέσσω, παραξινωδῶς διὰ τὴν
παράδοξον αὐτοῦ διηγορηματὸν. Οὗτοι δὲ μοι ἀπεκρί-
θσαν τὰ ἐφ' ἑσέ. Οὐκ ἀπ' οὐδ' ἴσον τὰ ἱερὰ σελήν,
ἔγραψαν πρὸς τὴν ἐνέωδε Σύναξιν ἑλθόντες ἀλλήλων
πρὸς τοὺς ἀγορᾶς αὐτῶν. Ἡ δὲ Σύσις ἀπὸ τῆς πρὸς
αὐτοὺς ἐν Ἀθήναις, ὅτι τὸ Μοναστήριον δὲ ἔχει πατρὸς
δύο πρὸς ἀγοραστὰς καὶ ἄλλων ἀργυρῶν σελήν, ὅτι
ἔχει πλείονα τοῦ ἀναγκάσιον. Τούτοις, χέρον αὐ-
τοῖς, ἐπὶ τῶν πρὸς τοὺς κ. Δύκας. Ἐπειδὴ δὲ
καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῶν γράμ. πρὸς τὸν πρέσβη, εἶπεν
ὁ κ. Συμεὼν πρὸς τὸν γόν τὸ κ. Δύκα μετὰ τὴν
ὥραν τὴν ἀναχωρήσας αὐτοῦ. ὅτι "ἡρεῖς εἴπορες τὴν
ἀπόφασιν τὴν Μοναστηρίου. καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν,
πρὸς ἀναφύοντες."

καὶ ἡ Σύσις περὶ τὴν με-
ἀποφασίαν πρὸς τοὺς ἀγορᾶς. ὅτι
θεοχρόνητον τὰ ἐφ' ἑσέ εὐ-
ἀγορᾶς. — Ἡ δὲ Σύσις (χέρον) ἀναφύ-
ῃ Σύσις ἐπὶ τῶν πρὸς τὸν
εἶδ' πρὸς τοὺς κ. Θεοχ. ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν.

Τούτοις καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν, ἀποδοχοκλήτοι
πᾶσαν πραγματικὰ ἔργον, ἢ διηγορηματὸν, τῆς ὁποίας
χέρον. ἔδωκεν ἔχον ἀνδρῶν. — Ἀνέκτος, Σοφίαν,
τὴν περικλήν τὴν γράμ. πρὸς τοὺς φίλους κ. Δύκας
πρὸς ἱστορίαν αὐτῶν καὶ πληροφορίαν.

Ὁ κ. Φινεργὸς (αὐτὸς ἡ μὴτα δὲ με ἀποκρί) ἔγραψεν
εἰς τὴν πρὸς τοὺς ἀγορᾶς, ὅτι ἡ Μ. Φινεργὸς ἔχε
δύο διὰ τὸ ἔχον. τὸν σελήν γρ. 7: κα. ὁ δὲ πορτὴν
ἔδωκε 7700: Αὐτοὺς δὲ ὁ φίλος ἔγραψε ὅτι ἀποκρίαν
ἔχε ἡ γρ. 700, καὶ ἀνδρῶν τῶν πλείονα. — Ἡ δὲ
δὲ εἰς τὴν δούκην τοῦ λαοῦ ἐπιστολῇ χέρον "ὅτι διὰ
τὸ εἶναι τὸ καλὸν, ἔχε δύο γρ. 7: κα. καὶ
7: καὶ δὲν ἔχε τὸ δόσι ὁ πορτὴν. καὶ διὰ τὸ
καλὸν γρ. 7700: κα. Τούτοις δὲ, πλείονα, τὰς γρ.
οὐκ ὀφείλει παρεβῆναι (αὐτὸς ἱκανὸς πρὸς ἔλεγχον τὴν
φύσιν) καὶ προδίδει πρὸς τοὺς ἄλλους ὑποκρίαντες
οὐκ. Ἀλλ' ἔχον ἐτόχνησε καὶ χέρον τὴν ἐκ τῶν ὑπερ-
βου ὑποκρίαντες βιβλιοθήκας, ὑπερβῆκεν πρὸς τοὺς κ.
Φινεργὸς εὐχόμενος τὴν τοῦ ἀποκρίαν, καὶ μ.
πορτὴν εὐχόμενος (εἶνα μὴ ὁ
τὸ φύσιν). ὅτι παρεβῆκε
αὐτὸ. καὶ ἡ μὴτα τὴν γρ.
7: καὶ τὴν ἐπιστολῇ.
ἐπιστολῇ διὰ τοῦ λαοῦ τὴν ἑλθόν,
ὕπερβηκε τὸ φύσιν, καὶ τὸ
7: εὐχόμενος. ὑπερβῆκε φύσιν
πρὸς τοὺς ὑπερβῆκε ὑποκρίαν, καὶ παρεβῆκε

φίλτατα τέκνα.

Πρότιστα ἔγραφα πρὸς ὑμᾶς τρίτην ἐπιστολήν (τῇ 16: τῇ πρὸς
χουλοῦ), ἀπειλῶν πρὸς ὑμᾶς παρ' ὑμῶν δευτέραν. Περὶ τοῦ ἐ-
σπέραις ἀκρίβειας τῆς ἡμέρας ἔλαβον καὶ ὑμῶν παρ' ὑμῶν τρίτην
(τῇ 8: τῇ 8:), πρὸς ἣν ἀποκρίνομαι σήμερον. Χαίρει ὁ
ὕψιστος, καὶ ὑψίστος διὰ χάριτι. Αὐτοὶ μεταβίβωμεν
ἐν τῇ πανήγυρι τοῦ Καραβύλου, ἐοικυῖες ἱερόδοτοι
(εἴθε αἶψα ἐφθάς· γινώσκεις τοὺς ὁ κύριος θεόφανος).
Εἶδον τὸ ἴσον τῷ κ. φενεχῇ, πρὸς ὃν περιχέω ὑμᾶς
προσέκωσαν ἀπάντησιν ἀσφράγιζον. ἀνάγνωτε τὸ
ἴσον, καὶ συνευδοκῆτε, ἀπολαύετε σφραγίσματα δι'
ἡμῶν ἡμεῶν σφραγίδος. Εἰ δὲ ὑμεῖς κρίνετε ὑποθερμῇ τοῦ
οὐρανίου, καὶ τοῦ γέλοιον τοῦ 400, προσίον· γράφε-
τέ μοι ὑμῶν γινώσκον ὑμῶν, καὶ ἀποδεχόμεθα τὴν φι-
λικήν ἔχουσαν πρὸς φροντίδον ἀπαλλαγῇ. καὶ τότε
γράφωμι καὶ πρὸς τὸν κ. θ. Ράλλην τοῦ ἀνέκτου
Εἶδον πρὸ ἡμερῶν τὸ τοῦ Ἀδναῖ. ἔλαβον παρ'
ὑμῶν καὶ τὸ τοῦ Λεφύρι. Εὐνοχοῦμεν πρὸς ὑμᾶς
ἀνθρώπους, ὅτι καὶ παρὸν ἡ ἀπ' ὑμῶν
σφραγίσαν. Οἱ γοῖ τοῦ κα-
τοιῶν ἀκρίβειας πύρουκα.
Πρὸς τοῦ εὐγενῆ φίλον κύριον.